

[Undervisningsministeren.]

virkelig må kunne gøre et grundigt arbejde, som peger langt frem.

Det er klart, at det er vigtigt, at så mange partier som muligt er med i disse løsninger, og jeg synes nok, der er blevet peget på ting i dag, som siger mig, at vi kan finde frem til noget.

Jeg må dog sige, at fristen på visse områder kan være ret så stram i undervisningsudvalget, fordi vi meget gerne vil have det hele klaret så hurtigt som overhovedet muligt, i hvert fald så det kan virke pr. 1 august i år, og det vil jeg selvfølgelig appellere til undervisningsudvalget om at gøre hvad det kan til. Men det er klart, at der er ikke noget, der skal hastes igennem, det skal gennemarbejdes grundigt, det skal gøres på en forsvarlig måde. Det er også jeg indstillet på.

Vi har igennem den senere tid talt meget om de 16—18-årige, om det sammenfald, der er imellem stipendieudbetaling og børnetilskud, og jeg har sådan set med glæde hilst de tanker, der er kommet frem om at samle det i en såkaldt ungdomsstøtte, der eventuelt lægges ud til kommunerne. Jeg vil meget gerne være med til at arbejde med disse tanker og se, hvad vi kan få ud af det.

Som svar til flere af ordførerne, der har spurgt mig, om jeg mener, vi kan lægge støtten ud til kommunerne, kan jeg sige, at jeg mener, som jeg mange gange tidligere har udtalt, at mulighederne for at gøre det på en rimelig måde er større, når vi lægger udbetalingen ud til kommunerne, ud til de folk, der dog trods alt har problemerne tættest inde på livet.

Jeg mener, der er noget at arbejde på med hensyn til en samlet pulje, en samlet udbetaling, til de 16—19-årige.

Så har fru Ritt Bjerregaard rejst tanken om en anden form for lån end den, vi har skitseret. Det har stået i Politiken i en kronik og har været diskuteret en hel del. Jeg kan ikke her gå ind i detaljerne. Jeg synes nok, vi må arbejde med det, men jeg vil gerne have lov at understrege, at der er ret så store problemer forbundet med de tanker, der har været skitseret i denne kronik. Jeg kan bare nævne enkelte ting, som hvad man skal gøre med den gifte kvinde eller mand, som tager sin uddannelse og efter endt uddannelse er klar til at tjene en ret så

god løn, men som ikke ønsker at bruge sin uddannelse. Hvordan skal man klare problemet med den uddannelsessøgende, som efter endt uddannelse rejser til udlandet? Det er bare for at pege på nogle ting, ikke for at afskrække, ikke for at sige: her er ikke noget at komme efter. Der er problemer nok at arbejde med, men vi tager dem gerne med i vores overvejelser.

Jeg fik stillet et spørgsmål af hr. Peter Holst, der drejede sig om § 2, stk. 2. Jeg må først sige, at i lovforslagets § 1 taler vi jo om, at det er en støtte, der skal gives til mindrebemidlede elever og studerende, og så kan det nok se lidt mærkeligt ud, at der skal kunne gives støtte til elever eller studerende, som er alt andet end mindrebemidlede. Men det er og bliver nok ganske få undtagelsestilfælde, det drejer sig om.

Til en af de andre ordførere, der spurgte mig, hvor grænsen er, må jeg henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og hvori vi netop siger, at det er ikke noget, der er skitseret på nuværende tidspunkt, det er noget, vi vil tale med rådet for uddannelsesstøtten og Statens Uddannelsesstøtte om for at finde frem til, hvordan det lader sig gøre rent praktisk og rent teknisk. Det ligger altså ikke fast på nuværende tidspunkt, men vi er opmærksom på, at der i ganske få undtagelsestilfælde kan være nogle, som man ikke mener bør have støtte, når vi sammenholder dem med mindrebemidlede, der absolut skal have støtten.

Til fru Edele Kruchow, som mener, at regeringen ikke er særlig begejstret på nuværende tidspunkt for sit lovforslag, må jeg sige, som jeg startede med at sige, at vi stadig mener, der er nogle fornuftige tanker i det, og det er også blevet understreget af andre partier. Men vi er klar over, at sådan som forholdene er, giver det visse begrænsninger i, hvor meget man kan nå frem til. Men vore tanker står i hvert fald fuldstændig fast.

Hr. Hans Toft kunne slet ikke forstå den måde, vi skulle diskutere på, og havde undret sig over forskellige udtalelser, der var fremsat fra andre. Det kan jeg selvfølgelig også undre mig over en gang imellem, men vi opdager nu engang, at der i pressen fremkommer forlydender om noget, som ikke altid er sandheden.

I forbindelse med spørgsmålet om at